

DECIZIA nr. 10 / 2007

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Directia de Control Fiscal, asupra contestatiei formulata impotriva masurilor stabilite de organul de control al Directiei de Control Fiscal, prin Decizia de impunere si, respectiv, Raportul de inspectie fiscala, suma contestata, reprezentand TVA aferenta exporturilor, neadmisa la rambursare.

Speta in cauza se incadreaza in prevederile art.179(1), lit. a) din O.G. nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala. Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 177(1) din O.G. nr.92/2003, fiind semnata de administrator, semnatura fiind confirmata prin stampila rotunda a societatii, in conformitate cu art. 176 (1), lit. e) din acelasi act normativ.

In luna septembrie 2006 societatea obtine venituri din exportul de gips carton in Republica Moldova, operatiune care este scutita de TVA conform art.143(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Petenta arata ca exportul este justificat cu documentele prevazute de art.2(2) din OMF 1846/2003. Mentioneaza ca nu a fost intocmita factura fiscala motivat de faptul ca nu s-au achizitionat imprimate cu regim special.

Petenta considera ca sunt suficiente argumente care dovedesc exportul si anume :

- Declaratia vamala de export din care rezulta ca s-a acordat liberul de vama,
- Factura externa,
- Extrasul de cont din octombrie 2006 din care rezulta incasarea sumei de la beneficiarul extern.

Petenta arata ca a fost o eroare faptul ca pe factura externa si pe declaratia vamala de export s-au inregistrat datele privind vechiul sediu, deoarece la organul vamal nu s-a comunicat modificarea privind noul sediu, iar cand s-a accesat baza de date au fost culese informatiile existente. Avand in vedere ca nu mai exista un al doilea contribuabil cu acelasi nume, sediu, conturi bancare si administrator, considera ca nu este un motiv care sa conduca la sanctiunea neacordarii dreptului de rambursare a sumei solicitate.

Organul de control recunoaste ca in luna septembrie 2006, contribuabilul a inregistrat venituri din exportul a 52.250 kg gips cartonat in Republica Moldova, operatiune scutita de TVA conform art.143(1) lit.a) din Legea nr.571/2003, republicata, privind Codul fiscal.

Justificarea scutirii de TVA se face conform art.2(2) din OMF nr.1846/2003:

„Pentru exportul executat in nume propriu de exportator, justificarea regimului de scutire se face cu:

- a) factura fiscala si factura externa,
- b) declaratia vamala de export din care sa rezulte ca s-a acordat liberul de vama, conform reglementarilor vamale in vigoare”.

Petenta justifica scutirea de TVA pentru livrarile de bunuri numai cu Declaratiile vamale si invoice, fara a intocmi facturi fiscale. Obligativitatea contribuabililor de a utiliza facturi fiscale este prevazuta si la art.155(1) din HG nr.44/2004 de aprobare a Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal. Se precizeaza ca petenta nu a achizitionat facturi personalizate, asa cum prevede Ordinul 1849/2003.

Avand in vedere cele de mai sus, organul de verificare constata ca societatea contestatara nu poate justifica cele 3 exporturi realizate in luna septembrie 2006, cu toate documentele obligatorii impuse de art.2(2) lit.a) din Ordinul 1846/2003.

De asemenea, se mentioneaza ca, desi societatea a schimbat sediul prin certificatul de inregistrare la data de 18.05.2005, in declaratiile vamale adresa exportatorului nu este cea reala declarata prin certificatul de inregistrare.

Urmare a acestor deficiente si pentru faptul ca nu este indeplinita conditia de la art.2(2) lit.a) din OMF nr.1846/2003, privind prezentarea tuturor documentelor in vederea scutirii de TVA, organul fiscal nu a acceptat scutirea TVA pentru veniturile din export din luna septembrie 2006.

Cauza supusa solutionarii consta in a stabili daca pentru exportul efectuat in Republica Moldova dar nejustificat cu toate decumentele cerute de lege, se poate acorda scutire de TVA.

In fapt, organul de inspectie fiscala a colectat TVA suplimentar pentru veniturile inregistrate in luna septembrie 2006, provenind din livrarea de gips carton in Republica Moldova, intrucat societatea contestatara nu are toate documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxa pe valoarea adaugata.

Astfel, pentru a beneficia de facilitatea de a fi scutit de taxa pe valoarea adaugata petentul ar fi trebuit sa intocmeasca documentele prevazute la art.2 alin.(2) din OMF nr.1846/2003 pentru aprobarea **Instructiunilor de aplicare a scutirilor de taxa pe valoarea adaugata pentru exporturi** [...], respectiv sa aiba **factura fiscala**, factura externa si declaratia vamala de export din care sa rezulte ca s-a acordat liberul de vama conform reglementarilor vamale in vigoare.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.140(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care stipuleaza:

„Cota standard a TVA este de 19% si se aplica asupra bazei de impozitare pentru orice operatiune impozabila care nu este scutita de TVA sau care nu este supusa cotei reduce a TVA”.

Deoarece petentul nu a putut prezenta decat doua din cele 3 documente obligatorii, iar intocmirea facturii fiscale este un fapt care depinde de vointa furnizorului, s-a constatat ca nu a indeplinit conditiile obligatorii pentru a justifica ca operatiunile de livrare in speta sunt scutite de taxa pe valoarea adaugata, fapt pentru care legal s-a aplicat cota standard de TVA, iar contestatia a fost respinsa ca neintemeiata.